GRAND BLEU DE GASCOGNE

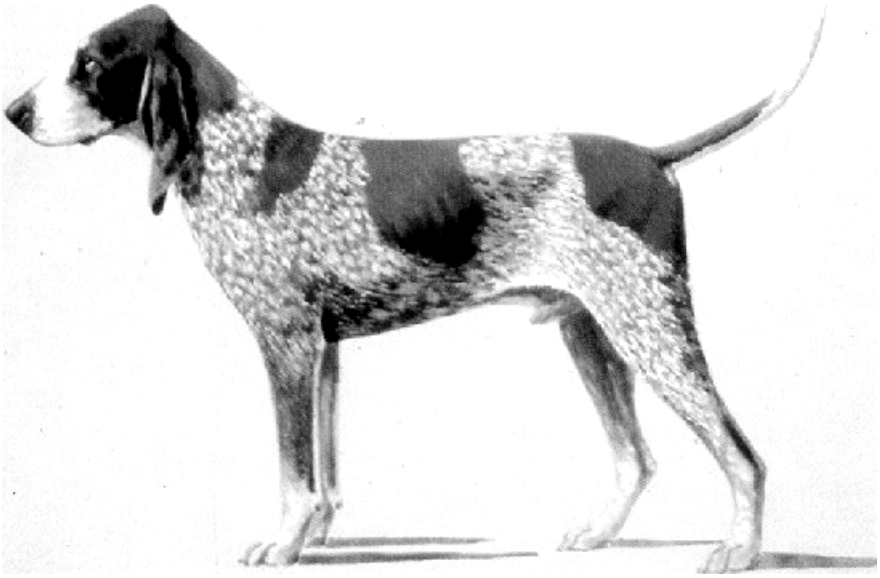
Oprindelsesland: Frankrig

Anvendelse: Racen anvendes til jagt, undertiden også parforcejagt, på større vildt, men også på hare. Den arbejder sædvanligvis i kobbel, men også individuelt som støver.

Klassifikation: FCI Gruppe 6 (Støvere, schweisshunde og beslægtede racer),
Sektion 1.1 (Store støvere)
Med brugsprøve.

Historie: Racen er meget gammel. Samtidig med Blodhunden i det 14. århundrede og indgik i koblerne hos Gaston Febus, Comte de Foix, som brugte den til jagt på ulv, bjørn eller vildsvin. Meget udbredt i det sydlige Frankrig (Midi) og i sydvest, især i Gascogne, hvorfra den har sit navn. Den er ophav til alle de såkaldte Midi-støvere.

Helhedsindtryk: En hund af gammel race og udpræget fransk type, hvad angår hoved, pels og udtryk. Den virker imponerende, præget af rolig styrke og stor fornemhed.

Temperament: Med meget fin næse og begavet med en tudende halsgivning i dybe toner. Den jager på en meget intens måde og er instinktivt en kobbel-hund. Af karakter er den rolig og lydig.

Hoved:

Skalle : Set forfra er skallen let hvælvet og ikke for bred. Øjenbrynsbuerne er markerede. Set fra oven er baghovedet ovalt. Panden er afrundet.

Stop : Kun let markeret.

Næse : Sort og veludviklet, med godt åbne næsebor.

Næseparti : Næseryggen er af samme længde som skallen, kraftig og let buet.

Læber : Ret hængende, så de dækker underkæben og giver en firkantet profil fortil. Mundvigen er vel markeret uden at være løs.

GRAND BLEU DE GASCOGNE

Kæber, bid : Saksebid. Fortænderne er placeret vinkelret på kæberne.

Kinder : Tørre, men huden danner en fold eller to.

Øjne: Af oval form, virker en smule dybtliggende under de tykke øjenlåg. Farven er brun. Den nederste øjenrand kan af og til være lidt løs. Udtrykket er blidt og lidt sørgmodigt.

Ører: Karakteristisk for en "blå hund" er de tynde, indrullede og ender i en spids. De skal kunne nå frem forbi næsespidsen. Øret er smalt ved basis, som ligger noget lavere end øjenhøjden.

Hals: Moderat lang, let buet og med veludviklet løs halshud.

Krop:

Ryg : Nærmest lang, men fast og godt båret oppe.

Lænd : Vel sluttet.

Kryds : Let skråtstillet og fremhæver hoftebenene.

Bryst : Langt og bredt, når ned til albuerne. Forbrystet er bredt, ribbenene lange og moderat hvælvede.

Flanker: Flade og godt dybe.

Hale: Temmelig tyk, somme tider med spredte lange, grove hår. Den kan nå ned til haseleddet og bæres sabelformet.

Lemmer:

Forpart: Generelt : Forbenene er kraftige.

Skuldre : Ganske lange, muskuløse skulderblade, godt skråtliggende.

Albuer : Slutter tæt til kroppen.

Underarm : Med kraftig benstamme og fremtrædende sener.

Bagpart: Generelt : Kraftfuldt bygget.

Overlår : Langt og muskuløst.

Haseled : Bredt, let vinklet, godt lavt ansat.

Poter: Let aflangt ovale, med tørre og sluttede tæer. Trædepuder og kløer sorte.

Bevægelse: Regelmæssig og nonchalant.

Hud: Temmelig tyk, smidig. Sort eller kraftigt marmoreret med sorte partier, aldrig hvid over det hele. Slimhinderne (hårløse områder) er sorte.

Pels:

Hårlag : Kort, ret kraftigt og tæt.

Farve : Overalt skimlet (sort og hvid), som giver et skiferblåt skær, med eller uden sorte aftegninger, som kan være større eller mindre. På hver side af hovedet er normalt anbragt en sort aftegning, som dækker ørerne, omgiver øjnene og slutter ved kinderne. Disse aftegninger mødes ikke øverst på skallen, men efterlader et hvidt mellemrum, som i midten ofte har en lille sort plet – typisk for racen. To tan-farvede pletter, mere eller mindre klare, er placeret over øjenbrynsbuerne og danner "øjenpletter". Ligeledes ses spor af tan-farve på kinder og overlæber, på indersiden af ørerne, på benene og under haleroden.

Størrelse: Skulderhøjde for hanner 65 til 72 cm, for tæver 62 til 68 cm.

Fejl: Enhver afvigelse fra de foregående punkter betragtes som en fejl, hvis betydning for bedømmelsen skal stå i nøje forhold til afvigelsens omfang.

Hovedet :

- For kort.

- Skallen for flad eller for smal.
- Ørerne højt ansat, korte, ikke nok indrullede.

Krop :

- Manglende fylde,
- Overlinien blød (svag ryg).
- Krydset faldende.

Hale :

- Skæv hale.

Lemmer :

- Knoglebygningen for let udviklet.
- Stejle skuldre.
- Poterne flade og spredte.
- Haserne for tæt stillede set bagfra.

Pels :

- Hårlaget for fint og kort.

Temperament :

- Ængstelig, frygtsom.

Diskvalificerende fejl:

- Skyhed, aggressivitet.
- Manglende type.
- Tydelig, invaliderende defekt.
- Alvorlige, anatomiske misdannelser.
- Overbid, underbid.
- Lyse øjne.
- Anden pelsfarve end foreskrevet i standarden.

Hunde, som tydeligt viser tegn på fysiske eller adfærdsmæssige abnormiteter, skal diskvalificeres.

Bemærk: Hanhunde skal have to normalt udviklede testikler i pungen.

Dansk Kennel Klubs bemærkning:

Forhold, der påvirker en hunds sundhed negativt, betragtes som en alvorlig fejl

Ω Ω Ω

Standarden udgivet af FCI 24 JANUAR 1996

Oversættelsen godkendt af DKK's Standard Komité

FEBRUAR 2007

¤ ¤ ¤ NB! Denne standard er ikke tidligere udsendt af DKK på dansk ¤ ¤ ¤